

GŁOS WĄBRZEŃSKI

Przedpłata: w kwartale miesięcznie 1,50 zł z odroczonym przez pocztę 20 gr więcej. W wypadkach nieprzewidywanych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, złozeniu pracy, przerwanu komunikacji, otrzymujący nie ma prawa żądać pozatermynowych dostarczeń gazety, lub zwrotu ceny abonamentu. Za dostaw ogłoszeń, redakcja nie odpowiada.

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza min. (7 lin.) 10 gr. za reklamy na str. 3-lin. w wiadomościach potocznych 30 gr na pierwszej str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstem ogłaszaniu. „Głos Wąbrzeński” wychodzi trzy razy tygodniowo, i to w poniedziałek, środek i piątek. Skrzynka pocztowa 23. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 11. Telefon 90. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204,252.

Piątek Bibijanny p. m.
Sobota Franciszka Ks.
Niedziela 2 Adwentu Barab.

Dziś wschód słońca o godz. 7.21 zach. 15.29
Jutro „ „ „ 7.23 „ 15.20
Dziś „ księżycy „ 11.18 „ 23.32

Nr. 140

Wąbrzeźno, sobota 3 grudnia 1927 r.

Rok VII

Doniosłe słowa Marszałka Piłsudskiego o stosunkach Polski do Litwy.

Niepoczytalność rządu Waldemarasa. — Polska pragnie pokoju i zaniechania „stanu wojny” ze strony Litwy. — Starania o dobre stosunki sąsiedzkie. — Decyzja na Radzie Ligi Narodów.

P. Prezes Rady Ministrów Marszałek Piłsudski udzielił w dniu 30. XI. Polskiej Agencji Telegraficznej następującego wywiadu:

„Nota nasza, rozesłana do wszystkich państw gdzie jesteśmy reprezentowani, zwraca się do tych państw z prośbą o pomoc w pracy naszej nad zniesieniem stanu wojny na naszych granicach.

Absurd „stanu wojny”.

Stan wojny, utrzymywany w stosunku do nas przez Litwę, jest jedynym istniejącym w chwili obecnej na świecie. Jest więc anomalją, jest stanem chorobliwym tego zakątka kuli ziemskiej. Granice nasze z Litwą są z tego powodu całkiem niepodobne do innych na świecie. Stanowią one tu przedmiot stałej trwogi i niepokoju, gdyż tu żadna praca normalnie prowadzona być nie może, gdzie — jak dawniej na dzikich stepach naszych kresów — praca idzie jedynie pod groźbą broni, gdzie brat nie może latami widzieć brata, matka umierająca nie może pożegnać na łożu śmierci dzieci, gdzie nie można mieć żadnego drobnego nawet interesu, gdzie wieść, potrzeba czy pilna od swoich bliskich, dochodzi pomimo małej przestrzeni dopiero po tygodniach czy miesiącach.

My, Polacy, pomimo to wszystko utrzymywaliśmy stale stan pokoju, spodziewając się wytrwałemu i spokojnemu zachowaniu się przyzwyczajeni przeciwników do pokoju, ustalić ten stan i przetrwać w nim, szukając lekarstwa na błędy stanu wojny — w czasie.

Litewska prowokacja.

Gdy nie z naszego powodu i nie z naszego zażalenia sprawa ta przeszła do Ligi Narodów, stan rządu p. Waldemarasa stał się nerwowym i podnieconym tak dalece, że rozpoczęto zarządzenia mobilizacji.

Gdy się o tem dowiedział, spędziłem noc całą na szukaniu decyzji. Nie mogłem nie widzieć skutków opóźnienia naszej mobilizacji. Pomimo, że wiedziałem, że w prędkim czasie zwycięstwo będzie moje, lecz drżeć musiałem, że groźba wojny wisi nad temi częściami kraju, które staną w poździe, gdy nie zdążę na czas biegnąć im z pomocą. Rozum i logika wojny każą śpieszyć z odpowiedzią na mobilizację przyspieszoną pracą, by się nie dać wyprzedzić przeciwnikowi. Każda godzina bowiem opóźnienia grozi gdzieś, komuś całkowitą ruiną bytu.

Decyzja przed forum międzynarodowym.

Przy stanie wojny, który nam rząd litewski narzuca od tak dawna, miałem przemyślaną tę chwilę, gdy wypadnie mi decydować o naszej sprawie. Tym razem sprawa stanu wojny oddana jest na forum międzynarodowe, gdzie praca pokoju, a nie wojny są prawdą wyznawaną. Zdecydowałem pójść za wyższą racją stanu i racją logiki i już nazajutrz zadeklarowałem p. ambasadorowi Francji, że zdecydowałem nie mobilizować, oczekując decyzji rady Ligi Narodów w odpowiedzi na naszą notę.

Uważam za swój obowiązek wyjaśnić te względy, które sytuację czyniły najcięższą, gdy wazył metody, które przemogły prostą decyzją o mobilizacji.

Obłąd Waldemarasa.

Prezes rządu litewskiego p. Waldemarasa wzbudza we mnie obawę z powodu stanu swe-

go umysłu. Jest zdaniem mojem, niepoczytalnym. W wymuszonych na nim pertraktacjach z nami uznał, że jest z nami w stanie wojny i żądał, by Polska za zmienię stanu wojny czemkolwiek mu zapłaciła, tak, jak gdybyśmy tę wojnę już przegrali. Powiedzieć można, że jest tylko bezczelny. Teraz w jednej ze skarg na nas powiedział, że Piłsudski swym wyjazdem do Wilna, skąd pochodzi i gdzie ma swoją rodzinę zagraża bytowi państwa litewskiego.

Jak wdzięczny jestem za ten komplement, świadczący o potęgze mojej osoby, lecz każdy przyzna, że ten argument zaczerpnięty jest z bogactw rozumu ludzi, przebywających w szpitalu warjatów.

Ot, dalej jeden z argumentów jednej z not dyplomatycznych tego pana: Za stan pokoju Polska ma zapłacić pomocą niezależnej gospodarki tego pana w Kłajpedzie, dając gwarancję wywozu pewnego quantum swych towarów przez Kłajpedę. Lecz wobec tego, że większość towarów pochodzić będzie z Wileńszczyzny, Waldemarasa oświadcza, że właściwie prawnie należą one do Litwy, więc można je skoniiskować w drodze, nim dojdą do Kłajpedy, której byt ma być podtrzymywany wywozem z Polski.

Gdy dodam, że ten super-patrjota litewski był długi czas Rosjaninem, potem Niemcem, a wreszcie Litwinem, to każdy mi przyzna, że mamy do czynienia ze zjawiskiem niemal szpitalnym.

Racja stanu.

Gdy więc pomyślałem, że w stanie nerwowego podniecenia mogą być czynione niepoczytalne kroki, które łatwo wywołać mogą decyzję prowokującą gwałtem Polskę, z wielkim ciężarem na duszy uległem — powtórzę — wyższej racji stanu i wyższej nad wojną i jej prawdami prawdziwie pokoju.

Uważam więc w obecnej chwili za swój obowiązek zwrócić się z apelem do swych współobywateli, by ze spokojem, umiarem i należytą powagą zechcieli zachować się wobec gróźb do nas skierowanych, gdy miecz się znajduje w ręku szaleńca. Proszę wszystkich o spokój i spokojny stosunek do wieści i plotek, które w takich czasach krążą, a przy zachowaniu tego spokoju ufam, że po przejściu kryzysu — w co chcę wierzyć — będziemy dumni, że wbrew oczekiwaniom wszystkich wrogów naszych wykażemy tę prawdę siły, która daje opanowanie sobie, tak potrzebne we wszystkich ciężkich chwilach.

Wreszcie jeszcze jedno. Przy okropnych prześladowaniach, jakie teraz panują na Litwie w stosunku do przeciwników rządu, wielu z Litwinów szuka ucieczki i przytułku na naszej ziemi.

Jeżeli żałować można, że dzięki stanowi wojny nie mogliśmy współżyć ze swym tak drogim sercu wielu współrodaków sąsiadem, to gdy wreszcie z powodu nieszczęść w ich kraju przybyło do nas ich grono, wzywam wszystkich do okazania im gościnności i pomocy w ich biedzie.

Polska zna z tak niedawnej przeszłości, co znaczy dola emigranta, niepewnego swej przyszłości i przebywającego w bólu tęsknoty za swym zagonem. Najpiękniejsze perły naszej poezji, które duszę naszą rzeźbiły, powstały z prac tych emigrantów. Niech nie zaznają ci, co są u nas gorzkiego chleba pogardy i niechęci.

Krótkie wiadomości telegraficzne.

W „Monitorze Polskim” ukazał się dnia 28 listopada dekret Pana Prezydenta Rzplitej rozwiązujący Sejm i Senat z powodu upływu pięcioletniej kadencji. Na mocy ustawy konstytucyjnej i ordynacji wyborczej ogłoszenie dekretu o terminie wyborów do nowych ciał ustawodawczych spodziewane jest dzisiaj.

Minister spraw zagr. p. August Zaleski wyjechał onegdaj do Genewy na sesję Rady Ligi Narodów. Wyjazd Marszałka Piłsudskiego nie został jeszcze ostatecznie zdecydowany. Jak wiadomo zbliżające się posiedzenie Rady Ligi będzie miało zdecydować doniosłą dla sprawy pokoju światowego kwestję stosunków polsko-litewskich. Marszałek Piłsudski pragnąc ostatecznie rozstrzygnąć ten nieznośny stan jaki się wytworzył na naszej granicy litewskiej, zamierza osobiście wziąć udział w obradach Rady Ligi nad tą sprawą, aby przy pomocy tej międzynarodowej instytucji uniknąć naruszenia pokoju i doprowadzić do normalnych stosunków z Litwą. Na innym miejscu podajemy ważne oświadczenie Marszałka Piłsudskiego w tej sprawie.

Jak donosi sowiecka agencja telegraficzna na terytorjum Łotwy uchodzący litewscy tworzą oddziały partyzanckie do walki z rządem Waldemarasa. Na czele tych oddziałów stoją Pleczkajtis Poplawki, którzy twierdzą, iż organizują siły litewskie na mocy rozkazu centralnego komitetu litewskiej partji socjal-demokratycznej.

Polska nota do państw w sprawie litewskiej wywarła b. dodatnie wrażenie nie tylko w zaprzyjaźnionych z nami i centralnych państwach, lecz nawet w Berlinie i Moskwie. Cały świat przekonał się, że Polska pragnie rzeczywiście pokoju i robi wszelkie wysiłki dla jego utrzymania.

Komisja przygotowawcza do konferencji robrowej utworzyła komitet rozjemstwa i bezpieczeństwa, na czele którego stanął jako przewodniczący czechosłowacki min. spr. zagr. Benesz. Komitet ten będzie mieć za zadanie sprawowanie strony politycznej kwestji rozbrojenjowej, tj. czuwanie niebezpieczeństwa wojennego, zagrażającego poszczególnym państwom, oraz rozjemstwa pomiędzy niemi.

Z Moskwy donoszą, że sąd wojenny przystąpił do osądzenia sprawy księdza prałata Skalskiego z Kijowa, którego bolszewicy oskarżają o szpiegostwo na rzecz Polski, przez udzielanie wiadomości konsulatowi polskiemu o nastrojach młodzieży polskiej na Ukrainie.

Przedstawiciel Stanów Zjedn. Amer. Pol. min. Kellog oświadczył, że St. Zjed. nie wezmą udziału w konferencji rozbrojenjowej, gdyż już prawie całkowicie zdemobilizowały swoją armię. Natomiast Ameryka zaiste interesowana jest sprawą rozbrojenia na morzach i weźmie udział w konferencji morskiej.

Izba belgijska wypowiedziała się 95 głosami za zaufaniem do nowego gabinetu. Przeciwko wnioskowi głosowało 68 posłów.

Dzisiaj rozpoczął się w Moskwie 15 zjazd WKP y, który ma dać wskazówki rządowi co do polityki zewnętrznej i wewnętrznej Sowieców, ustalić plan gospodarczy na najbliższe pięć lat i dokonać wyborów centralnych władz partyjnych.

W Kłajpedzie pomiędzy ludnością niemiecką i litewskim gubernatorem osiągnięte zostało porozumienie w sprawie utworzenia dyrektorjatu, na czele którego ma stanąć jeden z wybitnych kupców niemieckich.

Zabójstwo gospodarza Iwańczyka w Ryńsku.

Sprawcy zabójstwa przed sądem ogłow. w Toruniu.

Dnia 28 ub. m. przed II izbą karną sądu okręgowego w Toruniu rozpoczęła się rozprawa przeciwko Helenie Iwańczykowej, żonie zabitego, lat 24, jej kochankowi Bolesławowi Templinowi byłemu listonoszowi, lat 29 i parobkowi, bratańcowi zabitego Albinowi Iwańczykowi lat 20. Wszyscy troje są oskarżeni o to, że wspólnie w nocy z dnia 12 na 13 lutego 1927 r. zamordowali gospodarza Iwańczyka w Ryńsku. Trybunałowi przewodniczył sędzia Szykowski, jako wolant zasiadał sędzia Sosiński, oskarżał prokurator Lipiński. Bronili oskarżonych adw. Sokulski i apl. Wiśniewski. Do rozprawy powołano 30 świadków i czterech lekarzy jako biegłych: dr. Leszkowskiego i Podlaskiewskiego z Wąbrzeźna, dr. Dandelskiego i dr. Tarnowskiego z Torunia.

Po odczytaniu aktu oskarżenia, sąd postanowił przesłuchanie oskarżonej Iwańczykowej w nieobecności innych oskarżonych, których na zarządzenie przewodniczącego wyprowadzono z sali. Na początku przesłuchania oskarżonej, która do winy się nie poczuwa, adw. Sokulski stawia wniosek o wykluczenie jawności w czasie przesłuchania oskarżonej. Sąd do wniosku tego przychylił się. Po przesłuchaniu oskarżonej przywrócono jawność rozprawy i na salę rozpraw wprowadzono drugiego oskarżonego Bolesława Templina.

Helena Iwańczykowa, podług jej zeznań, poznała się z Templinem w sierpniu 1926 r.; bardzo szybko związała się między nimi bliższy stosunek. W krytycznym dniu Templin w nocy był u niej przy oknie.

Oskarżony Templin do winy się nie poczuwa. Jako listowy i sąsiad poznał oskarżoną i utrzymywał z nią stosunki, co zawsze miało miejsce podczas nieobecności męża w czasie jego czynności służbowych. Oskarżony był najpierw robotnikiem, a później listonoszem w Ryńsku. W dniu krytycznym rozmawiał z oskarżoną przy oknie otwartym i rozzędził się z nią przed 23 godziną. Przewodniczący zwraca oskarżonemu uwagę, że przed sądem śledczym oskarżony mówi wręcz co innego. Oskarżony oświadcza, że w śledztwie inaczej zeznał, gdyż chciał się zemścić na Iwańczykowej, która była jego kochanką, a on został aresztowany, chciał więc by i ją aresztowano. Oskarżony zeznaje, że w krytycznej nocy św. Bartosiński obudził go i powiedział mu, że Iwańczyka zabili konie w stajni, więc poszedł z matką do Iwańczyków. Nieboszczyk leżał już przed stajnią; razem z Bartosińskim wnieśli go do domu. Na pytanie obrońcy apl. p. Wiśniewskiego, czy na wypadek naturalnej śmierci Iwańczyka ożeniłby się z oskarżoną, Templin odpowiada: „Nie! Co mi po kobiecie z dziećmiakami!”

Po przesłuchaniu Templina, który zeznaje bardzo rezolutnie, a jak przewodniczący zauważył, sprzecznie z zeznaniami w śledztwie, wprowadzono na salę trzeciego oskarżonego, Albina Iwańczyka, którego zamordowany był stryjem. Oskarżony również do winy się nie poczuwa. U stryja pracował 3 lata, ale w 1926 roku stryj go oddalił (nieboszczyk podejrzewał go o kradzież zboża i zegarka), więc wstąpił na służbę w innym miejscu o dwa kilometry od Ryńska. O śmierci stryja dowiedział się nazajutrz rano od swego gospodarza, a krytycznej nocy był w domu i na alibi swoje podaje kilku świadków. Również przewodniczący i temu oskarżonemu zwraca uwagę, że w śledztwie mówił inaczej. Oskarżony miał powiedzieć do Iwańczykowej, gdy go zaczęła o zegarek, że stryja tak „urządzi”, że stryjenka będzie miała parę spokojnych lat przed śmiercią.

Na pytanie, skąd się wzięła krew u niego na ubraniu i bieliźnie, Iw. powiada, że miał krostę na twarzy i krew powstała z zadrapania tej krosty.

Pierwszy jako świadek zeznał sąsiad Bartosiński, którego Iwańczykowa zawiadomiła, że konie zabiły jej męża. Świadek przyszedł do stajni i ujrzał nieboszczyka między koniami, a byłem następnie wyniósł go przed stajnię i zawołał do pomocy Templina. Na pytanie, jak się zachowywała oskarżona, świadek odpowiada, że spokojnie i że nie znał na niej było żadnego żalu po mężu.

Świadek Dziewiakówna, która służyła w sąsiedztwie słyszała około drugiej w nocy jakiś „straszny krzyk” raz jeden, a później jakieś chrapanie.

Następnie przystąpiono do przesłuchania najwięcej charakterystycznego świadka, 10-letnią dziewczynkę, która była niańką dzieci oskarżonej i mieszkała razem z oskarżoną w jednym pokoju. Tego dziesięcioletniego świadka na wniosek prokuratora przesłuchano również w nie-

obecności oskarżonych, a przesłuchiwało ją całe półtorej godziny. Świadek na pytania przewodniczącego odpowiada głosem wylkłym i bardzo cicho. Opowiada, że spiała w tym samym pokoju, co i Iwańczykowie na sienniku pod piecem, obok niej jedno dziecko w kołysce, a drugie na „stróżaku”. Krytycznej nocy dziecko zaczęło płakać, więc obudziła się i zapaliła zapałkę (była godzina 2 w nocy) i zobaczyła, że w mieszkaniu niema ani Iwańczyka ani Iwańczykowej, „więc ze strachu” ubrała się i chciała wyjść. Na korytarzu jednak zobaczyła, że Albin Iwańczyk i Iwańczykowa wynoszą nieboszczyka, Iwańczyka, a przyświecał im latarką Templin. Wynieśli go na podwórze pod stajnię, a ona posunęła się za nimi i widziała, jak Iwańczykowa trzymała męża za gardło, a Albin Iw. gniótł go kolanami na piersiach i słyssała jak „pan” wołał: — „Darujcie mi życie, nie zabijajcie mnie!” Również słyszała, jak pod stajnią Iwańczykowa pytała: — „Czy on już zdechł?”, a Albin Iwańczyk odpowiadał: — „Jeszcze nie.” Ten klasyczny świadek zeznaje również, że Templin przychodził często w czasie nieobecności Iwańczyka i siedzieli w kuchni obok siebie, a ona to widziała przez szybę z pokoju do kuchni. Słyszała również kłótnie między Iwańczykiem, a jego żoną z powodu Templina. Gdy wyniesiono zabitego, dziewczyna po cichu wróciła do pokoju i udawała, że śpi, bo się bała. Słyszała, jak później wnieśli nieboszczyka z powrotem do mieszkania, a później powiedziała jej „pani”, że „pana” konie zabiły.

Po przerwie wprowadzono z powrotem na salę wszystkich oskarżonych i przewodniczący przedstawił im treść złożonych przez dziewczynkę zeznań, prawdziwości których oskarżeni stanowczo zaprzeczyli.

Świadek Szmigiel, starszy przodownik w Ryńsku, opisuje szczegółowo prowadzenie śledztwa. Również o prowadzeniu dochodzeń zeznają wywiadowca Leszczyński i aspirant Biniś, którzy zgodnie opowiadają, że na szyi zamordowanego znaleźli ślady odgniecia, a na biodrze znak od uderzenia łopata. Ponieważ oskarżona tłumaczy się, że mąż jej w nocy usłyszał hałas w stajni, dlatego ubrał się i wyszedł do stajni, a gdy go długo nie było z powrotem, ona poszła za nim do stajni i gdy zaświeciła zapałkę, zobaczyła męża zabitego i wtedy wzwęła sąsiadów. Wszyscy świadkowie policyjni twierdzą, że oskarżony musiał być obuty po śmierci, gdyż buty były niezupełnie wciągnięte na nogi i były na podszwach zupełnie czyste, a gdyby zabity chodził po stajni, musiałby być powalane nawozem, tak jak i ubranie zabitego.

Również obydwa świadkowie zeznają zgodnie, że znaleziona krew na ubraniu i bieliźnie u oskarżonego Iwańczyka nie może pochodzić z krosty na twarzy u oskarżonego, gdyż krosty żadnej nie zauważyli. Świadek Biniś zeznał również, że oskarżona w czasie śledztwa prosiła go, by postarał się o jej zwolnienie i za to obiecywała mu 1000 zł.

Świadekowie matka i ojciec oskarżonego Templina nie korzystają z dobrodziejstwa ustawy i składają zeznania co do alibi syna w dniu krytycznym. Matka mówi, że syn wrócił o 23 godzinie i położył się spać, dopiero później go obudono; ojciec zaś twierdzi, że po pierwszym śnie się obudził i widział, że syn spał, ale która to była godzina, tego nie wie. Słyszał również jak raz była bójka pomiędzy małżeństwem Iwańczykami, ale o co się bili, tego nie wie. O zabitym wyraża się dobrze.

Następnie zeznaje szereg świadków co do alibi oskarżonego Albina Iwańczyka. Gospodarz świadek Grabias zeznał, że oskarżony w dniu krytycznym był w domu do około 23 godziny i później poszedł spać do stajni, ale czy został tam, tego nie wie.

Dalej przesłuchano cały szereg świadków, przeważnie bliskich krewnych oskarżonej, na okoliczność, czy pożył zabitego z żoną było zgodne i co do charakteru zabitego. Wszyscy świadkowie zeznają zgodnie, że małżeństwo to żyło ze sobą dobrze i że zabity był bardzo dobrym człowiekiem, tylko trochę nerwowym.

Do czasu zajęły pytania, jak zabity się obchodził z koniami, czy je bił i czy konie były złośliwe. Zeznała w tym kierunku były rozbieżne.

Na tem rozprawę o godz. 21 przerwano do wtorku do godziny 9 rano.

(Dokończenie nastąpi).

Kronika kościelna.

Diecezja chełmińska.

† Sp. ks. Michał Belakowicz.

Ś. p. ks. Michał Belakowicz, proboszcz parafii Ostrowite, urodził się 31 sierpnia 1865 r. w Płochocinie, w pow. świeckim. Ojciec jego był tam dzierżawcą majątku. Do gimnazjum uczęszczał w Chełmie, w r. 1888 zdał egzamin dojrzałości, poczem przygotowywał się do stanu kapłańskiego w seminarjum duchownym w Pelpinie. Wyświęcony 27 marca 1892 przez śp. ks. biskupa Rednera na kapłana, pracował jako wikaryusz w Sliwicach i w Lęborku (w Pomeranii); po śmierci proboszcza tamtejszego mianowany administratorem, został stąd po roku przesiedlony jako wikaryusz do Wejherowa, na żądanie rządu pruskiego, który upatrywał agitację wielkopolską ze strony nieboszczyka w tem, że udzielał nauki religii w poskim języku dzieciom wychodźców i prawił kazania polskie. Następnie był jeszcze wikaryuszem w W. Radowiskach, aż w roku 1897 został proboszczem w Ostrowitem prezentowany na to probostwo przez patrona prywatnego. Od szeregu lat był dotknięty ciężkim cierpieniem oczu, które znosił z cierpliwością chrześcijańską. Umarł, ukończywszy 62 lat życia, a 35 kapłaństwa. — Niech odpoczywa w pokoju!

† Sp. ks. Franciszek Wachowski.

Śp. ks. Franciszek Wachowski, proboszcz w Zwiniarzu, w powiecie lubawskim, zmarł tamże 17 listopada br. Urodził się 6 września 1869 r. w Brzeźnie, w powiecie starogardzkim. Jako czwarte dziecko z dwudziestu rodzeństwa. Rodzice Franciszek i Antonina z Androwskich posiadali gospodarstwo w Brzeźnie, a następnie w Wolszu. Gimnazjum odwiedzał w Pelpinie. Starogardzie, a w końcu w Brodnicy i tu zdał egzamin dojrzałości w r. 1893. Po semestrze studjów na uniwersytecie w Monachjum poświęcił się teologii w seminarjum duchownym w Pelpinie i został wyswięcony na kapłana 27 marca 1898 r. W duszpasterstwie pracował jako wikary w Żukowie, Grudziądzu, jako administrator w Kazanicach i Zwiniarzu, gdzie w roku 1905 został ostatecznie proboszczem.

Sp. ks. Wachowski należał do tych księży patriotów powiatu lubawskiego, którzy za obronę nauki religii w języku polskim, musieli odciepieć karę więzienną. Nieboszczyk odsiedział ją w Elblągu. Z śmiercią śp. ks. Wachowskiego już tylko dwóch (z ośmiu) pozostało kapłanów skazańców za pacierz polski, czcigodni ks. prob. Dr. Liss z Rumiana i ks. prob. Majka z Kazanicy. Nieboszczyk był filomatą brodnickiego gimnazjum, gorące umiłowanie ojczyzny sprawił zachował do końca życia. Obdarzony usposobieniem wesołym, był wszędzie miłym towarzyszem.

Jako duszpasterz gorliwy i sumienny oddawał się szczerze pracy swego posłannictwa kapłańskiego. O jego gorliwości świadczą będzie nowy kościół, który jego staraniami i zabiegami zawdzięcza swe istnienie i stanął przed 16 laty w Zwiniarzu, tak samo i nowa plebanja. Przez kilka lat był cierpiącym, lecz dopiero w ostatnich tygodniach rozwinęła się choroba poważniejsza i położyła kres Jego życiu w dn. 17 ub. miesiąca.

Niech odpoczywa w pokoju!

Gwiazdka się zbliża

czas przypięć się klienteli.

Ogłoszenia w okresie gwiazdkowym.

I.

Tylko jeszcze kilka tygodni dzieli nas od świąt gwiazdkowych. Dla świata kupieckiego jest okres przedgwiazdkowy najważniejszym z całego roku, ponieważ w tygodniach przed świętami gwiazdkowymi kupuje się więcej, niż zwykle. Niejedno życzenie odłożono w ciągu roku z postanowieniem, ziszczania go na gwiazdkę. W czasach depresji gospodarczej zakupuje się bardzo często to najpotrzebniejsze, a wszystko inne odkłada się na później. W okresie gwiazdkowym zakupuje się zatem nie tylko podarki gwiazdkowe, ale także wszystkie inne rzeczy i artykuły, które się mieć musi, a które zakupione na gwiazdkę spełniają podwójny cel: są nareszcie kupione i wzbudzają radość podarunku gwiazdkowego.

Dobry interes gwiazdkowy posiada zatem dla każdego kupca dominujące znaczenie i powetować jest w stanie niejedną stratę, poniesioną w ostatnich miesiącach, zakończając tem samym rok pomyślnie.

Chociaż stosunki układałyby się jak najpomyślniej dla kupca, to jednak uwzględnić trzeba, że kupująca publiczność nie napływa sama do

składu kupca, a pewne pismo fachowe z branży włókienniczej pisało przed kilku laty, „że publiczność musi prosić o wstąpienie do kupna ciągnięta”. A owe pismo fachowe daje potem dobrą radę, że, by uniknąć przykrych rozczarowań, nie należy pominąć właściwego okresu do reklamy gwiazdkowej. Im prędzej rozpoczyna się z reklamą, tem lepiej i tem prędzej zaznajamia się kupującą publiczność z poleceniami podarkami gwiazdkowymi.

Tak pisano mniej więcej przed dziesięciu laty i od tej chwili napewno niejednego kupca każdego roku przekonał się, że przyszedł ze swoją reklamą za późno. Dlatego to rozbrzmiewa w tym roku do wszystkich przedsiębiorstw kupieckich dobre hasło „rozpoczynajcie wcześniej z reklamą gwiazdkową”.

II.

Jakim będzie tegoroczny interes gwiazdkowy? Pytanie to zajmuje umysł wszystkich kupców i zdaje nam się, że, optymistycznie rzecz biorąc, interes będzie dobry. Można stosunki gospodarcze rozpatrywać jak się chce, przyznać trzeba, że w okresie gwiazdkowym kupuje się zawsze dużo i choćby to nie zawsze były najdroższe artykuły luksusowe, ale co dotyczy praktycznych podarków, to zapotrzebowanie jest wielkie. Ponieważ w czasach dzisiejszych niejednego sprzęt domowy, niejednego ubiór i niejednego artykuł spożywczy, któreby można już dawno kupić, kupuje się dopiero teraz, ażeby równocześnie użyć je jako podarki gwiazdkowe.

Magazyny kupców są napełnione, najróżniej-

sze artykuły czekają na chwilę, by je publiczność upodobała sobie i zdobyła. Ale i wtedy, gdy je się wyłoży z kartonu na światło dzienne składu lub okien wystawowych, jest ich siła przyciągająca ograniczoną, ponieważ są nieme. Niezbędna jest do tego jeszcze przyciągająca reklama, jaką jest ogłoszenie gazetowe. W ogłoszeniu każe kupiec do pewnego stopnia swoim towarem prosić mówić i ich zalety i cele w właściwym świetle publiczności przedstawić. Ogłoszenie stało się w okresie przedgwiazdkowym niezbędnym środkiem pomocniczym. Każdy kupiec, każdy przemysłowiec, czy rzemieślnik, biorący udział w sprzedaży gwiazdkowej jest dzisiaj zmuszony reklamować się w pismach codziennych.

Ogłoszenie gazetowe zamieszczone w poczynem piśmie, staje się w przeciągu kilku godzin dla przedsiębiorstwa i jego towarów przyciągającą podażą dla tysięcy osób. Czy istnieje jakikolwiek inny środek, któryby mógł podobnie działać? Zapewniamy, że nie! Można w dobrej drukarni z pewnością w kilku godzinach odesłać albo ulotki wydrukować, można je także rozdzielić, jeżeli ma się odpowiednią do tego liczbę osób do dyspozycji, ale pytać się trzeba przedtem o koszty, potem dopiero rozważyć należy wynik. Każda reklama winna mieć wyniki, odpowiednio poniesionym kosztem. Reklama powinna zdobyć klientów i dobry odbiór przynosić, a zdziałać to może przy wszystkich środkach reklamowych przedewszystkiem ogłoszenie gazetowe. Bez ogłoszenia niema zadawalniającej interesu gwiazdkowego.

S. K.

Poseł Patek u Cziczierina.

Rząd sowieków żąda odpowiedzi na bezczelną notę?!

Kowno, 1. XII. Jak z Moskwy donoszą, poseł polski dr. Patek złożył komisarzowi spraw zagranicznych Cziczierinowi wizytę zaraz po powrocie z Warszawy.

Mówi się, że rząd sowieków na ostatnią notę wystosowaną do Polski, zażąda najdokładniejszej odpowiedzi! (Widzimy, że bezczelność sowieków niema granic!!!)

Wiadomości potoczne

Wąbrzeźno, dnia 2 grudnia

— **Odezwa.** Celem ulżenia nędzy szerzącej się w zatrważający sposób wśród starców, wdów i sierót urządził jak corocznie tak i w tym roku tow. pań miłosierdzia św. Wincentego a Paulo w Wąbrzeźnie gwiazdkę dla tych najbiedniejszych dnia 21 grudnia. W tym celu towarzystwo zwraca się z gorącym apelem i prośbą do całego społeczeństwa w szczególności do W-nych pp. właścicieli ziemskich i przedstawicieli przemysłu i handlu o poparcie tej szlachetnej akcji. Wszelkie łaskawie ofiarowane dary uprasza się przelać do pp. Łukiewskiej i Zuralskiej. Zarząd.

— **„Lilje i Róże”.** Pod tym tytułem urządził Żywy Różaniec, Oddział Panien parafii wąbrzeskiej przedstawienie amatorskie, które odbędzie się w czwartek w dzień Niepokalanego Poczęcia N. M. P. o godz. 7.30 w sali hotelu p. Szymańskiego pod „Białym Orłem”. Szuka ta osnuta na tle rozkrzewiającego się chrześcijaństwa za czasów rzymskich zacieka napewno zwolenników sztuki dramatycznej i nie wątpimy, że całe Wąbrzeźno pospieszy w czwartek na wspomiane przedstawienie.

— **Dzieci tutejszej ochronki** urządzają w niedzielę, 4 bm. o godz. 4 po poł. w sali hotelu „Dwór Wąbrzeski” przedstawienie gwiazdkowe, na którym odegrane będzie „Czerwony Kapturek”. Dzień ten urozmaicony będzie występami naszych najmłodszych i najmniejszych na który prócz wspomnianej bajki złożą się deklamacje, śpiewy, zabawy i tańce.

Mieszkańcy naszego miasta zaszczyca niewątpliwie jedynie tego rodzaju występy naszych milusińskich, z których czysty zysk przeznaczony jest na potrzeby ochronki. W sobotę, 3 bm. godz. 3 po poł. generalna próba.

— **Na rzecz Pomorskiej Ligi Obrony Powietrznej Państwa** odbywają się w dalszym ciągu w hotelu pod Białym Orłem walki zapasnicze franuskie. Każdy dzień przynosi nowy program. Można wprost podziwiać siłę i zręczność poszczególnych zapasników. Dzisiaj, w piątek, odbędzie się poraz pierwszy boks angielski. Walczyć będą Morton — Estonia i Sarakhi — Japonia. Po zatem odbędą się walki francuskie, Banaszkiwicz — Poznań ca Gaburenko — Rosja i Sam Sandi murzyn Afryka ca Zaremba — Polska. Publiczność powinna poprzeć te zapasy, tem więcej, że prawie połowa dochodu przeznaczona jest na dobro Pomorskiej Ligi Obrony Powietrznej.

— **Kino „Dwór Wąbrzeski.”** W sobotę i niedzielę ukaże się na srebrnym ekranie kina p. Kaczyńskiego bardzo ciekawy dramat w 7 aktach p. t. „Władca świata” z słynnym detektywem Harry Hillem w roli tytułowej. Prócz tego wesoły nadprogram. Przedstawienie dla dzieci tyl-

ko dziś w piątek ponieważ jutro i w niedzielę zajęta jest sala na próbę i przedstawienie dzieci z ochronki.

— **Dębowałaka.** Uroczysty obchód rocznicy powstania listopadowego 1830 r. odbędzie się w niedzielę, dnia 4. XII. br. w auli Państwowej Średniej Szkoły Hodowlano-Rolniczej w Dębowejłacie. Początek po południu o godz. 4.30. Wstęp wolny. Na program złożą się: Przemówienia, deklamacje, obrazy świetlne z objaśnieniami, śpiewy chóru szkolnego, popisy orkiestry szkolnej, oraz przedstawienie teatralne p. t. „Noc w Belwederze”, obraz historyczny na tle powstania listopadowego. Na powyższą uroczystość zaprasza Dyrekcja jak i Towarzystwo Koleżeńskie Państw. Średniej Szkoły Hodowlano-Rolniczej w Dębowejłacie wszystkich Polaków patriotów Dębowejłaki i okolicy.

— **Nakło.** (Tragiczny wypadek) Onegdaj wydarzył się na Noteci, między Wólkowicami i Czarnkowem tragiczny wypadek, mianowicie z niewyjaśnionej dotychczas przyczyny pękło nagle spoidło, utrzymujące tratwę, która w jednej chwili rozszarpała się. Znajdująca się na tratwie siołmianka, a na której spało 4 flisaków wpadła do wody. Trzech flisaków zdołało się uratować, przepływając wprawdzie rzekę, czwarty zaś, uderzwszy głową o luzem płynący pień, utonął.

— **Ostrów.** (Straszliwe skutki pijaństwa). Pociąg osobowy, najechał pod Ostrowem na wóz, którym powoził gospodarz Franciszek Nastawek. Wóz uległ roztrzaskaniu. Nastawek został zabity, oba konie rozszarpane. Śledztwo wykazało, że winę ponosi gospodarz Nastawek, który po pijanemu wracał do domu i zamiast drogą,jechał torem kolejowym.

Kącik radiowy.

— **„Tydzień Radiowy” nr. 32.** Ukazał się i jest wszędzie do nabycia najwspanialszy numer ilustrowanego czasopisma programowego p. t. „Tydzień Radiowy” i zawiera następujące artykuły, prace i notatki: Ze wspomnień o Wyspińskim — pisze w 20-tą rocznicę zgonu genialnego poety — p. Helena Dr. d'Abancourt; feljton Włodzimierzy Jarochońskiej „Pomyślna wyprawa”, Audycje muzyczne „R. P.”, otwarcie nowej polskiej radiostacji w Katowicach Odczyty propagandowe „Radio Poznańskiego”, Audycje „mówione”; Transmisja uroczystości w Wieliczce, kącik radioamatora z cyklu 50 szmatów „Tygodnia Radiowego”; Głosy radioamatorów o fali 344,8 m. Nowiny radiowe; Komunikaty „Radio Poznańskiego” i administracji „Tygodnia Radiowego”, dalszy ciąg metody uczenia się języka francuskiego prof. Omera Neveux, wreszcie dział rozrywek umysłowych pod redakcją Marjana Fontany. Zdobi ten numer na karcie tytułowej z sztytu słynny pastelowy autoportret Wyspińskiego, znajdujący się w Muzeum Narodowym w Krakowie. Cena zeszytu 50 groszy!

Cytujcie, abonujcie i rozpowszechniajcie nasz „Tydzień Radiowy”.

— **Radio w podziemiach Wieliczki.** W dniu 3 grudnia, tj. w wigilję uroczystości święta patronki górników św. Barbary, odbędą się w kopalni soli w Wieliczce tra-

dycyjne uroczystości. Radiostacja krakowska zainstalowała w podziemiach mikrofony, tak iż cała uroczystość słyszana będzie w całej Polsce.

Na program tej jedynej w swoim rodzaju audycji składają się nabożeństwo: o godz. 10-tej rano, które zostanie celebrowane w kaplicy św. Kingi z kazaniem O. Klemensa Janickiego oraz poranek muzykalno-wokalny urządzony w kościele im. Sienkiewicza (od 11-tej rano) znajdującej się 130 mtr. pod powierzchnią ziemi. Uroczystość tę transmitować będą wszystkie radiostacje polskie

RUCH TOWARZYSTW.

— **Podoficerowie Rezerw Wąbrzeźno.** Dnia 6 grudnia br. o godz. 8 wiecz. odbędzie się w następującym porządku obrad: 1) zagajenie zebrania, 2) odczytanie ostatniego protokołu ze zebrania, 3) sprawozdanie ze zabaw: Orzechówko, Książki i Wąbrzeźno, 4) wolne głosy do powyższych spraw, 5) powzięcie uchwał co do balu maskowego sylwestra w Wąbrzeźnie, 6) dotyczące utworzenie Zarządu Pomorskiego pismo koło Grudziąd, 7) przyjęcie nowych członków, 8) Skreślenie członków ubytych i niepłatnych, 9) Wolne głosy i wnioski, 10) zamknięcie. Ze względu na ważne sprawy o liczne przybycie prosi Zarząd.

— **Wąbrzeźno.** Zebranie kółka Rolniczego odbędzie się w niedzielę, dnia 4 grudnia br. o 4-tej po poł. Na zebraniu odbędzie się loteria fantowa, na której wygrać można rasowego koguta duńskiego ofiarowanego przez prezesa. Z powodu ważnych spraw uprasza się o przybycie wszystkich członków. Goście mile widziani. Zarząd.

— **Inwalidi i wdowy Kółko Wąbrzeźno.** Miesięczne zebranie odbędzie się w niedzielę 4 grudnia br. o godz. 1-iej w poł. w lokalu Sekretariatu ul. Kolejowa 69, na które ze względu na ważne sprawy inwalidzkie, jako opłata zaległych rent, zaciągnięcie akt z zagranicy i gwiazdkę dla wdów sierot i inwalidów niezamożnych. O przybycie wszystkich członków i zainteresowanych uprasza Zarząd Pow. Kółka Zw. Inwalidów Woj. Rz. P. w Wąbrzeźnie.

— **Zebranie Towarzystwa Bartniczego w Wąbrzeźno i okolicy** odbędzie się w niedzielę, dnia 11 grudnia 1927 r. w lokalu p. Klimka o godz. 3-ciej po południu na które W. P. jaknajprzejmiej zaprasza. Dla załatwienia ważnych spraw które są na porządku dziennym uprasza się o przybycie wszystkich członków, jako i sympatyków. Zarząd.

— **Baczność Osadnicy pow. wąbrzeskiego!** Z powodu ustąpienia prezesa p. Dzieciotłowskiego i reszty członków Zarządu, oraz nie przyjęcia rezygnacji przez zebranie w dn. 27 XI. br. ze względu na małą ilość członków wyznaczone zostaje ponowne zebranie na piątek, 16 grudnia br. o godz. 11 po południu, w sali hotelu Dwór Wąbrzeski p. Kaczyńskiego. Na zebraniu tem będzie także omawiana sprawa nowej waloryzacji renty, dlatego pożądanym jest stawienie się wszystkich członków Związku ze swymi prezesami kół. Za Zarząd Wł. Dzieciotłowski.

Notowania giełdy piodow roln. w Poznaniu

Notowania oficjalne z dnia 30. 11. 1927.

100 kg. w ładunkach wagonowych parytet Poznań	
Zyto	39,00—40,00
Przenica nowa	47,00—48,00
Jęczmień brow.	39,50—41,00
Jęczmień zw.	33,00—35,00
Mąka żytnia 70% z work. stan.	00,00—56,75
Mąka żytnia 65% z work. stan.	00,00—58,25
Mąka pszenna 65% z work.	70,00—72,00
Owies. n.	32,75—34,50
Otręby żytnie	2,800—29,00
Otręby pszenne	27,00—28,00
Rzepak	59,00—65,05
Groch polny	48,00—58,00
Groch Victoria	61,00—85,00
Ziemiaki jadalne	6,45—9,00

Drukarnia i nakładem „Głosu Wąbrzeskiego” (Bolesław Szczuka) Wąbrzeźno - Pomorze ul. Mickiewicza. Redaktor odpowiedzialny Bolesław Szczuka, Wąbrzeźno. Za ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

OGŁOSZENIE

Do tut. rejestru handlowego oddzi 1 A, nr. 245 wpisano firmę: Zakład Rytowniczo-Złotniczy w Wąbrzeźnie Bronisława Gerke a właścicielką teje Bronisławę Gerke. Władystawowi Gerkemu udzielono prokury.

Wąbrzeźno, dnia 8 listopada 1927 r.

Sąd Powiatowy

OGŁOSZENIE

Do tutejszego rejestru handlowego oddział A, nr. 244 wpisano firmę: Jawna spółka handlowa „Bracia Gogolewscy w Wąbrzeźno” a jako właścicielami teje Józef Gogolewski kupca z Wąbrzeźna i Wojciecha Gogolewski kupca z Wąbrzeźna. Spółka rozpoczęła swe czynności dnia 1. VIII. 27 r. Do zstepowania spółki upoważniony jest każdy spólnik osobno.

Wąbrzeźno, dnia 27 października 1927 r.

Sąd Powiatowy.

SAPON

z „koszulką”
najlepszy środek do prania białizny.
„A S A N”
do bielienia białizny.
Środki pod gwarancją nieszkodliwe, od 20 lat chlubnie znane i nagrodzone złotymi medalami. Zważać na znak ochr. „Koszulka” Do nabycia wszędzie Chem. Fabr. „Ergasta” C. Nałóski Starogard-Pomorze.

Sto kóp

trzciny

na sprzedaż

Jan Skrzybnik
Kowalewo

Pisowanie

karbowanie sukien, mereżki, obrętki, diurki maszynowe i hafty kurbelowskie

S. BIAŁOWAŚ
Toruń
Sukiennicza 8. Telef. 439

Każda Pani

oszczędzi dużo pieniędzy, jeżeli zamiast kupić dziecaka na gwiazdkę nową łalkę, k za zróbie dla starej nową peruczkę, a łalka będzie jak nowa — w wykonje peruczki gustownie przy umiarkowanych cenach.

Równocześnie polecam swój nowoczesny i higieniczny zakład fryzjerski.

SPECJALNOŚĆ:
wykwintne strzyżenie główek damskich

Pierwszorzędna obsługa na wzór zakładów warszawskich.

CZESŁAW KULPIŃSKI
mistrz fryzjerski,
Wąbrzeźno, Kościuszki 7

Ogłaszajcie się

W
Gł. Wąbrzesk.

Męskie prąszcze, jupy i ubrania 25% taniej. Wszelkie inne towary oprócz nici 10% rabatu przy gotówce. Wielką Sprzedaż Gwiazdkową rozpoczynam od 3-go do 17-go grudnia. Feliks Klimaszka Artykuły męskie i pracownia kufnierska Wąbrzeźno, róg ulicy Kolejowej

KONJAKI
V. S. O. P.
Jubileuszowy — Rés. Spéciale
Winiak Médicinal — Winiaki mieszane

Winkelhausen

WODKI - LIKIERY
Stołowa — Starka — Żytniówka
Banan — Morełówka
Grand Cardinal — Cordial Médoc

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE WINKELHAUSEN, TOW. AKC. STAROGARD - POMORZE, ZAŁ. 1846.

POM. STOWARZYSZENIE ROLNICZO - HANDLOWE TORUŃ
TELEFON 173 Oddział w Wąbrzeźnie Ul. GRUDZIĄDZKA

Zakup i sprzedaż

wszelkich ziemiopłodów po najwyższych cenach dziennych:

Makuchy lniane, rzepakowe i słonecznikowe. - Otręby żytnie i pszenne.

Nawozy sztuczne

z dostawą na wiosnę na kredyt wekslowy do końca października 1928 r.

Węgiel górnośląski i dąbrowski.

Parniki, wirówki „Alfa“, kieraty i młocarnie na dogodnych warunkach.

Wszelkiego rodzaju żelazo: Podkowy, hufnale, haciele, gwoździe, naboje myśliwskie.

Przyjmujemy do czyszczenia nasiona koniczyń i traw, na własnych specjalnych do tego celu maszynach.

KINO-TEATR

SENSACJA SENSACJA
W sobotę 3. i niedzielę 4. bm.

„WŁADCA ŚWIATA“

Zajmujący dramat sensacyjny w 7 aktach przedstawiający przygody sławnego mistrza detektywów.

„HARRY HILLA“

Uciekanie i gonitwa samochodami. — Pożar wielkiego składu. Zniszczenie fałszerzy sztucznego radja i sztucznej wytwórni złota.

NADPRORGAM NADPROGRAM
Zabawna komedia w 2 aktach.

PRZEDSTAWIENIE DLA DZIECI
tylko dziś w piątek o godz. 4 po południu

Z powodu adwentu występ artystów odłożony na styczeń.

Przetarg przymusowy

Dnia 6 grudnia 1927 r. o godz. 9 i pół przed poł. sprzedawać będą najwięcej dającym za natychmiastową zapłatę gotówką w moim biurze w Wąbrzeźnie przy ul. Hallera

46 but. różnego wina.

Głowczewski, komornik sądowy Wąbrzeźno

Przetarg przymusowy

Dnia 6, 12, 27 r. o godz. 10-tej przed poł. sprzedawać będą najwięcej dającym za natychmiastową zapłatę gotówką up. Franciszka Kapusty w Czysto-chlebiu.

1 jałówkę (czarnobestra)

1 krowę (czarnobestra)

Głowczewski, komornik sądowy w Wąbrzeźnie

DOM

II piętro z intesem w głównej ulicy Wąbrzeźna bez długu. Dochód miesięcznie około 250 zł. Cena 24.000 zł, wpłaty 12 — 16 tysięcy, reszta wkrótce.

KAZMIERCZAK

WĄBRZEŹNO Kolejowa 14 Telef. 116

W czwartek, dnia 15 grudnia br. o godz. 10 przed poł. w obozynie w Ryńsku przedzierzawia gmina Ryńsk w drodze publicznej licytacji

rybołówstwo

Blizsze szczegóły wyłożone są w sołectwie.

MAJEWSKI

scitys

Uczeń

do składu kolonialnego z uczciwej rodziny może się zgłosić od zaraz w firmie

Grzegorzycy i Kubaszewski
WĄBRZEŹNO ul. Kolejowa 69.

POLECAM

KORZYSTNIE
pierwszorzędna 50% i cesarską mąkę pszenną.

JAN BRYX
skład mąki.

WYRZĄDZONA p. Rozwadowskiej

zniewagę

ODWOŁUJĘ
GERKE Płonice

UCZNI

i
czeladników
przyjmie zaraz
T. BALICKI
ul. Wolności 7.

Dwóch

uczni

stolarskich
poszukuje natychmiast
Ksawery Rożyński
mistrz stolarski

Jaja

masło i drób
kupuje stale

po
najwyższych
cenach dziennych

Dom Eksportowy
E. Goetz. Wąbrzeźno

Kolejowa 63
Telefon 174

Najpiękniejszym i najpraktyczniejszym podarkiem

na gwiazdkę

jest bezsprzecznie

śliczna biżuterja
względnie zegarek

Polecam po niskich cenach w wielkim wyborze.

Zegary, zegarki, budziki, obrączki ślubne, pierścionki, papierońnice, kolczyki, broszki, naszyjniki, łańcuszki, torebki, okulary, binokle, również srebrne i platerowane zastawy, noże, widelce, łyżki, serwisy do kawy i likieru, kryształły i lampy elektryczne salonowe i t. d.

Franciszek Biały

Skład zegarmistrzowski-złotniczy
Wąbrzeźno Kolejowa 79.

Tako najlepszy
uznany do prania

Króla
PROSZEK
MYDLANY

PRZEKONAJ SIĘ!

R. WOJTECKI

Wytwórnia aparatów i części radjotechn. nagrodzona na wystawie w Poznaniu SREBRNYM WIELKIM MEDALEM

POLECA

odbiorniki 1-6 lamp. wykon. przez pierwszorzędnych fachowców z głośną i czystą audycją, słuchawki od 12,50 zł pocz. kondensat. obrot. od 6 zł pocz. głośniki, dobre od 36 zł 20 proc. pod. akumulatory, bat. anod., skale zwykłe i mikrometry oraz wszystkie części do budowy aparatów naj. 1. sz. jakości, po cenach niskich.

Fr. Jankowski

poleca swój Skład fryzjerski dla Pań i Panów w Wąbrzeźnie, ul. Kolejowa 79.

wypożyczalnia peruk, charakterystyczne teatralne, strzyżenie główek damskich — Ondulacje — Szamponowanie — i manicure. Obsługa wzorowa

Ceny przystępne!

